

50 jaar kindercarnaval in Heist

De tijd vliegt snel, gebruikt hem wel.

't Gaat inderdaad allemaal zeer vlug en daarom moeten we er voor zorgen dat er ons niets ontgaat. Dit kan door af en toe eens het geheugen wat op te frissen.

We maakten dus een afspraakje met ere-schepen Robert De Corte: **de vader van de kindercarnavalstoet.**

Een koude schrale wind maar een zonnige dag in mei... en Robert was niet weg met de fiets.

In 1961 beraadde de toenmalige schepen van "vanalles" (ook toerisme en feestelijkheden) zich met enkele vrienden over carnaval in Heist.

Daarvoor gaan we even terug in de tijd.

Er was een carnavalcomité onder leiding van Robert De Wispelaere en het carnavalgebeuren was in feite een feest van de visserij.

Alle schepen liepen de thuishaven binnen voor drie dagen want het was ook "verscheepsdag" (mogelijkheid om van vaartuig te veranderen) en de families zorgden voor de nodige kledij om eens een "sliptje" te doen.

Er waren weinig steden en gemeenten in onze omgeving waar carnaval op die wijze gevierd werd en er kwamen dan ook veel kijkklustigen. Speciale treinen en trams werden ingelegd en vanuit het Brugse Ommeland kwamen ook busondernemingen met bezoekers.

Toen werd er nog niet gesproken over een meerwaarde voor het toerisme want de hotels waren in die periode van het jaar meestal gesloten en statistieken over het eendagstoerisme werden er nog niet bijgehouden.

Samen met de carnavalisten zorgden de bezoekers voor een gezellige drukte want in Heist was er veel leute en plezier zonder geweld of vandalisme.

Robert De Corte stelt dat het zijn bezorgdheid was om het carnavalsfeest in Heist wat meer kwaliteit te geven enerzijds en ook meer toegankelijk te maken voor de mensen buiten de visserij.

Vroeger was er op zondag een vissersmis en daarna liepen de zondag 's avonds alleen een aantal zonderlingen als "vuule Jeannette" op straat. De maandag was er de verklede voetbalmach de vissers tegen de plakkers en de dinsdag was er dan de straatcarnaval met een stoet die geopend werd met de paarden van Ryckaert en ondersteund door een aantal muziekkorpsen die eindigde op het Heldenplein waar dan een pop werd verbrand. En dan mocht men tot 12.30 u 's nachts zijn masker ophouden. In elke café speelde er muziek en werd er gedanst en zo dweilde men van café naar café.

Veel geschminkte gezichten zag men toen nog niet.

Carnaval was een kleinschalig gebeuren dat gevierd werd in familiaal verband vooral in kringen van de visserij... en men wilde het zo houden en aan een Prins had men geen behoefte.

Het kon dus meer en beter.

Ondermeer op aanraden van zijn goede vriend Jan Ryheul (leraar en kunstenaar) zorgde schepen De Corte voor een upgrading en streefde hij ernaar om carnaval een meerwaarde te geven.

De jeugd is de toekomst en daarom werd er een poging ondernomen om de jeugd bij carnaval te betrekken.

Geen evidente onderneming als men weet dat ze er in het katholiek onderwijs niet voor stonden te trappelen... Maar nood breekt wet en in die periode kwamen de rijksscholen op en die waren (dank zij bemiddeling van hun leraar Jan Ryheul) zeker bereid om mee te werken. Dus volgden de frères en de zusters.

Jan Ryheul tekende de eerste affiche voor de kinderstoet (die een aantal jaren werd gebruikt) en in de scholen werd een tekenwedstrijd georganiseerd. De bekroonde werken werden tentoongesteld langs de "boulevard" wat een stimulans werd voor én de school én de leerlingen.

Meteen werd carnaval ook op een kunstzinnige manier zichtbaar in het straatbeeld en werd het taboe verdreven.

1961 was dus een kanteljaar of scharniermoment.

De eerste kinderstoet werd een onverhoopt succes en zeker voor herhaling vatbaar... en stilaan maar zeker verdrong de kinderstoet de stoet op dinsdag. Het zwaartepunt van de carnavalsviering werd van Vastenavond verschoven naar de zondag.

Dit tot grote tevredenheid van schepen De Corte en het carnavalcomité bestaande uit voorzitter Robert De wispelaere, Oscar Vantorre en secretaris Edgard Neyts.

In 1964 kwam het vissersmonument en vanaf dan werden de vissers op carnavalszondag herdacht zowel tijdens de Mis als aan het monument.

Heist carnaval was herboren zeker toen er ook een prins carnaval kwam.

Het is een voltreffer geworden en gebleven en nu is het aan lokaal feestgebeuren met uitstraling dat ook toeristisch gepromoot wordt.

Maar men mag niet bij de pakken blijven zitten. Robert blijft bekommerd voor de toekomst en formuleert dan ook een aantal suggesties die opnieuw kunnen leiden tot een kwaliteitsverhoging.

1. De stoet mag zeker bestaan uit groepen maar die zouden moeten beperkt worden in aantal zodat het geen massavertoning wordt van identieke figuren die als een kudde door de straten lopen.
2. De wagens moeten gebouwd worden in functie van de smalle straten in Heist en moeten voorzien zijn van een muziekinstallatie met aangepaste muziek (gen disco) en met beperkte decibels. Nu is het als het ware een rijdende kermis dat veel te veel lawaai maakt.
3. De groepen moeten verplicht worden vooraf een act in te studeren en dit ook vooraf kenbaar te maken zodat er meer animo komt in de groepen.
4. De referentie naar de visserij mag niet verloren gaan. Zo kan Heist zich onderscheiden van Aalst (met wagens rond de (politieke) actualiteit) of Binche met de Gilles.

Een concreet voorstel

Carnaval is hét feest van Heist en zet zo onze badplaats op de kaart.

Het wordt dus tijd dat er ook iets blijvends is dat refereert naar carnaval.

Dus stellen we voor om ooit een plein het CARNAVALSPLEIN te noemen zodat inwoners en bezoekers er steeds aan herinnerd worden dat carnaval in Heist geen lege doos is.

Aanvulling van Heyst Leeft:

De parking tussen de Knokkestraat en de Elizabetlaan heeft géén naam. Als dit plein heraangelegd wordt (zoals reeds herhaaldelijk beloofd en aangekondigd) zou dit de naam Carnavalsplein kunnen krijgen.

André Desmidt

GEZOCHT

Foto's met Heistenaars tijdens de eerste kindercarnavalsstoeten. Liefst herkenbaar.

Gezellig eten en dansen met Heyst Leeft

Op zaterdag 4 september organiseert Heyst Leeft opnieuw een gezellig samenzijn met - barbecue en dansmuziek. Muziek uit de jaren 70-80-90 en géén boenke-boenke zodat er aan tafel ook wat gebabbeld kan worden.

INFO VOLGT